

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1936 kl. 4 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 4, angående avskrivning eller avlösning av landskyld och landgille samt andra jämförliga skattepålagor.

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 70, har herr *Eriksson* i Toftered *m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla vikten av att utredningen om landskyld och landgille samt andra jämförliga skattepålagor påskyndas, så att förslag om deras avskrivning eller avlösning om möjligt må kunna föreläggas årets riksdag.

I fråga om motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utlåtande i vederbörlig ordning inhämtats från kammarkollegiet (se Bil.).

För egen del får utskottet anföra följande:

Utskottet.

Av utlåtande (nr 1), som av första kammarens första tillfälliga utskott avgivits i anledning av liknande motion i första kammaren (nr 27), inhämtas, att de olika slag av avgälder, som av motionärerna huvudsakligen avses, samt nämnda avgälders storlek äro:

Frälseskatteräntor: 1935 års tax.-värde	Kr. 289 630
Landskyld: avlösningssumma	» 88 539
Landgille, som ej motsvaras av äganderätt till jord: avlösningssumma	» 62 050
» som motsvaras av äganderätt till jord: avlösningssumma	» 221 122
» av skatteköpta halländska kyrkohemman: avlösningssumma	» 79 173
Skatteköpsräntor av d:o: avlösningssumma	» 259 749
Lunds domkyrkas räntor och tionde: avlösningssumma	» 184 863
» » stödj- och erkänsleavgifter; årligt medeltal för de tio sista åren	» 5 114

I likhet med motionärerna anser utskottet, att ifrågavarande pålagor, som utgöra rester av äldre, numera i övrigt övergivna skattesystem och som på den grund ej längre äga existensberättigande, böra så snart som möjligt avskaffas. Av kammarkollegiets utlåtande framgår emellertid, att den utredning härom, som pågått sedan någon tid tillbaka, i det närmaste slutförts. Då utskottet erfarit, att förslag i ämnet lärer vara att förvänta under en

nära framtid och i varje fall torde kunna emotes senast vid nästa års riksdag, anser sig utskottet ej böra föreslå ytterligare åtgärder, utan hemställer,

att ifrågavarande motion, nr 70, ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 mars 1936.

På utskottets vägnar:

ERNST ÅQVIST.

Närvarande: Herrar Åqvist, Pettersson i Dahl, Petersson i Storgården, Johansson i Hälleforsnäs*, Hansson i Hönö, Jonsson i Skedsbygd*, Andersson i Surahammar*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Bilaga.

**Kungl. Maj:ts och Rikets
kammarkollegium.**

Till riksdagens andra kammarens andra tillfälliga utskott.

Genom Kungl. Maj:ts remiss den 14 februari 1936 har kungl. kammarkollegiet anbefallts att avgiva och senast den 16 mars 1936 till utskottet överlämna yttrande över en inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 70, angående avskrivning eller avlösning av landskyld och landgille samt andra jämförliga skattepålagor.

Till åttlydnad härav får kollegiet anföra följande.

Riksdagen har *dels* i skrivelse den 4 juni 1931, nr 347, hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning i syfte att landskylder och landgillen och andra därmed jämförliga skattepålagor på effektivare sätt än nu skedde kunde avskrivas eller avlösas, *dels* i skrivelse den 7 maj 1932, nr 187, anhållit, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning angående den omfattning och det sätt, varpå de jämlikt brev den 12 maj 1876 från hospitalen till statsverket indragna och utgående räntor, vilka jämlikt förordningen den 5 juni 1909 (nr 68) angående rätt för jordägare att inlösa till statsverket indragna hospitalsräntor m. m. kunna omsättas i penningar, kunde upphöra, *dels* ock i skrivelse den 24 maj 1933, nr 240, anhållit, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning huruvida vissa i skrivelsen omförmälta, till Lunds domkyrka utgående avgifter av fastigheter, vartill äganderätten icke tillkomme domkyrkan, kunde bringas att upphöra, samt att därvid ock toges i övervägande, huruvida och på vad sätt den av domkyrkans egna fastigheter utgjorda räntan och tiondespannmålen ävensom den domkyrkan tillkommande lösningsrätt vid försäljning utom börd kunde upphöra, varjämte

riksdagen i samtliga ovanberörda skrivelser hemställt, att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningarna kunde föranleda.

Kammarkollegiet har den 31 augusti 1933 avgivit av Kungl. Maj:t infor- drat utlåtande över berörda skrivelse den 7 maj 1932.

Härefter har Kungl. Maj:t genom beslut den 8 december 1933 bemyndigat statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet att tillkalla en sakkun- nig för att inom departementet biträda med utredning i de uti riksdagens berörda skrivelser avsedda frågorna; och har departementschefen samma dag såsom sakkunnig för ifrågavarande utredning tillkallat dåvarande förste arkivarien, numera kammarrådet H. L. Skoglund.

Enligt vad kollegiet inhämtat av Skoglund, vilken för närvarande åtnjuter tjänstledighet för fullgörande av sakkunniguppdraget, föreligga av honom utarbetade förslag i fråga om upphörande dels av landskyld, landgille och spannmålsräntor av skattesålda halländska kyrkohemman dels ock av ovan- nämnda till Lunds domkyrka utgående avgifter. Förslagen lära komma att efter en slutlig överarbetning inom den allra närmaste tiden av Skoglund överlämnas till departementet.

I sitt ovannämnda utlåtande den 31 augusti 1933 har kollegiet framlagt förslag till hospitalsräntornas avskrivande.

I beslutet hava förutom undertecknade deltagit tillförordnade kammar- råden Grönvall, Pehrzander och Gavelius.

Stockholm den 13 mars 1936.

LENNART BERGLÖF.

G. Prawitz,
föredragande.